

[Carl Petersen.]

Det har heller ikke været nogen gal forretning for Danmark, idet man har fået betydelig mere for det korn, man har solgt, end man har givet for det, man har købt, og sådan skal forretninger også være. Der er i og for sig ikke noget mærkeligt i det, for det korn, der er solgt fra Danmark, har sikkert kvalitetsmæssigt været betydelig bedre end det, man har indført. Jeg ser ikke noget galt her, jeg gør kun opmærksom på, at det har været en god forretning.

Det alvorlige er for så vidt perspektivet i dette. Jeg skal ellers ikke komme ind på almindelige betragtninger i forbindelse med de krav, der er stillet fra landbrugets side, men måske må jeg i denne forbindelse have lov til at sige, at jeg stort set er enig med den højtærede finansminister i de betragtninger, han gav udtryk for i sin svar-tale under finanslovdebatten. Nej, det, der er interessant i denne forbindelse, er dette: når man diskuterer overfyldningen af det engelske marked med de forskellige landbrugsprodukter, sætter man det ofte i forbindelse med, at der indføres store mængder af foderkorn; men når de oplysninger, vi nu har, beviser, at det i hvert fald indtil dette øjeblik ikke er noget, der giver forskydninger, rejser sig det spørgsmål: hvad er der at gøre ved det? For nu kan det jo ikke nytte, at man nøjes med at sige til landmændene: I må indskrænke jeres svineproduktion eller jeres smørproduktion o. s. v., man må også give dem anvisning på, hvad de fremefter skal gøre med de fodermidler, de avler på dansk jord; for der er vel ikke nogen, der tror, at vi kan lette situationen ved, at vi alle sammen spiser byggrød fra nu af og høståret ud? — det giver ikke så forfærdelig meget. Nej, problemet er betydelig mere indviklet, og jeg kan ikke se rettere, end at resultatet må blive overvejelser af, om der er mulighed for at skabe nye markeder for nye produkter, eller om man må sige til landmændene: I kommer til at indskrænke jeres anstrengelser for at få høstudbyttet sat op. Det sidste forekommer mig at være noget af det sørgeligste at nå frem til efter den udvikling, vi har kendt inden for dansk landbrug de sidste halvtreds år. Jeg har med vilje ikke nævnt den tredje mulighed. Det skulle

heller ikke være nødvendigt, for jeg går ud fra, at de mennesker, der har med disse ting at gøre, er opmærksomme på det: om man i bestræbelserne for at holde de gængse markeder med de gængse produkter skal gå ned med priserne for at blive konkurrencedygtig; det ville for så vidt passe godt ind i en liberalistisk handelspolitik. Men det har vi ikke nodig at diskutere her, for det har de mennesker, der handler på Danmarks vegne, forståelsen af, men de har altså for så vidt ikke fundet denne fremgangsmåde, og det er ellers den måde, man bevarer markeder på i den frie handel. Jeg har gerne villet nævne dette, fordi jeg mener, det ville have en vis betydning, om de repræsentanter, der skal forhandle med regeringen, har dette for øje. Det primære i øjeblikket er i virkeligheden, om det, vi avler på den danske jord, er i stand til at kunne slå markederne i stykker; det er jo et problem, vi ikke før har været stillet over for.

Jeg anbefaler lovforslaget.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg takker udvalget for dets arbejde. Jeg vil gerne føje til, at de oplysninger, jeg har givet udvalget om eksport og import af korn, kan jeg i dag supplere med de seneste oplysninger; de viser det samme billede som det, det ærede medlem hr. Carl Petersen tegnede. Pr. 30. november foreligger der oplysninger om, at der er importeret eller agtes importeret 254 000 t korn, og at vi har eksporteret eller har aftale om eksport af ca. 243 000 t korn. Det vil sige, at vi i dette øjeblik, efter de seneste oplysninger, har en nettoimport på 11 000 t, det vil sige at import og eksport stort set balancerer.

I øvrigt finder jeg ingen anledning til at komme ind på de betragtninger, som udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. Carl Petersen, var inde på. Vi står jo nu, jeg vil ikke sige midt i, men nær foran forhandlinger mellem regeringen og landbruget, og det vil være rimeligt at afvente nærmere afklaring, før jeg i hvert fald her i tinget fremsætter nærmere kommentarer hertil. Jeg skal nøjes med at sige til det ærede medlem, at det jo er rigtigt, at der i situationen rejser sig problemet om at skaffe marked for nye produkter,